

یادداشتی از نادر صدیقی؛
یلداشناسی استصوابی نه،
مجال دادن به یلدا
برای آن که یلدا باشد

همین صفحه

واکنش احمد مازنی به فساد چای دیش؛
برای بازگرداندن
اعتماد مردم باید پرونده
علنی رسیدگی شود

سیاست ۲

دولت طی ۷ ماه، ۲۵ همت از صندوق توسعه ملی برداشت کرده است

بغزبان: از صندوق وام می‌گیرند، اما پس نمی‌دهند

چر تکه ۳

حملات تروریستی خونبار در سیستان و بلوچستان شدت گرفته است؛ مروری بر ۱۰ حمله طی سه فصل

اخطارهای بی‌ثمر ما و بی‌عملی پاکستان

شورای امنیت سازمان ملل دیروز با انتشار بیانیه‌ای حمله تروریستی به مقر فرماندهی پلیس در راسک استان سیستان و بلوچستان را به شدت محکوم و بر ضرورت پاسخگویی عاملان و حامیان این اقدامات تروریستی و محاکمه آنها تأکید کرد. در سوی دیگر، در ایران نیز وعده انتقام داده شد. مجید میراحمدی، معاون امنیتی و انتظامی وزارت کشور ضمن بیان برخی جزئیات، تأکید کرد: «گروهک جیش‌الظلم مسئولیت این حادثه تروریستی را به عهده گرفته است و قطعاً پاسخ سخت و در دناکی را دریافت خواهد کرد.» سردار سعیدمنظر المهدی، سخنگوی پلیس نیز اعلام کرد که پلیس بین‌الملل فرآیند پیگیری را آغاز کرده است.

سیاست ۲

سیاست‌های حوزه سلامت چطور با جان «سینا علیخانی»‌ها بازی می‌کند؟

بیماران خاص قربانی داخلی سازی دارو

شهر نوشت ۶

یادداشت

یلداشناسی استصوابی نه، مجال دادن به یلدا برای آن که یلدا باشد

یک تجربه زیبایی‌شناختی، به معنای تملک‌پذیری آن از طریق بازتعریف و یا نامگذاری مجدد توسط یک نهاد هنری یا فرهنگی نیست. «نگاهداشتن» در این جابه‌معنای محصور کردن آن دارای معنای ملی در حالت حفاظت شده و حبس شده در یک ماهیت ازلی، در نقطه انجماد نیست، بلکه از جنس یک بی‌افکنی مدام است:

«بی‌افکنند از نظم کاخی بلند / که از باد و باران نیاید گزند»
این کاخی است هنری که از پس آن طرح‌اندازی نخستین مستعمرای افکنی می‌شود. باز هم به بیانی هایدگری می‌توان گفت این بی‌افکنی «می‌تواند همچون طرح‌اندازی به شیوه هنر مند یا یک معمار فهمیده شود.» یک معماری همواره ناتمام است که در هر عصری در گذر هر نسلی آریای هر آن بسته می‌شود. به همین دلیل آراستن و نگاه داشتن دو وجه تفکیک‌ناپذیر یک تابلوست که ملت روی آن کار می‌کند و قابلیت هایش را بسط می‌دهد.

این نگاه‌داشت، در شکل طبیعی، خودجوش و جامعه‌محور آن پیوند مستحکم با کار هنری در جهت تکامل و متحول ساختن دارد. نگاه‌داشت آیین‌ها و مراسم ملی توسط مردم و جامعه آمیزه‌ای شیرین میان حفظ کردن و در همان حال متحول سازی و تکامل بخشی به وجود می‌آورد. این نگاه‌داشت آن گاه که به نحو آزدانه و خودجوش توسط مردم صورت می‌پذیرد، هم محفوظ نگاه داشتن است و هم نوعی درنگ کردن به منظور دست بردن هنری در آن تابلویی که نیاکان ما برای نهادند. مثل یک اثر هنری ناتمام که همواره نیازمند تکامل و غنی‌سازی هنری بیشتر است. درست به همان سان که نقاش در حین نقاشی اندکی از تابلوی خود فاصله می‌گیرد، به گوی خود می‌نگرد و به این فکر می‌کند که چگونه می‌تواند بزه‌کاری‌های پایدانی را چونان مکملی عرضی بر تابلو بیفزاید و حتی به یلدا و یا نوروز به مثابه یک اثر هنری قرون و اعصار می‌نگریم، پایدانی در کار نیست، هر نسلی دستی در این تابلوی می‌برد و در عین حفظ و نگاه‌داشت آن چیزی بر آن می‌افزاید. در جستجوی خاستگاه نوروز هر چه به عقب بازگردیم نمی‌توان به «یک» و به «همان» تابلوی نخستین رسید که منشآت تحولات بعدی

مارادمعناد خود اسم یلدا باقی خواهد ماند که توصیف‌پذیر نیست به بیان دیگر یلدا در گذر عصر ها و نسل ها، یلدا بودن خود را اماندار چگونگی انتقال سینه به سینه همین نام است. در این جا وصف انگاری کار آمد نیست باید اسم انگار بود و یلدا را به نام خودش خواند. آیین‌ها و یادمان‌های ملی از طریق سیخ سرمایه‌آرزمندی موجب شکوفایی پیوندهای جمعی می‌شوند. مداخله امرانه در فرایند خودجوش آن شادمانی و آرزومندی به قطبی‌سازی و تقابل «ما» و «آنها» می‌شوند. به تحلیل تأمل بر انگیز ژیزک، «دشمنی ناسیونالیستی ریشه در فقدان لذت‌های گروه‌های اجتماعی دارد و این گروه‌های اجتماعی، فقدان لذت‌های خود را به دشمنی نسبت می‌دهد که آن را از آن‌ها برده است.» این نقطه‌شکل‌گیری یک نوع هویت بلی مغرب در قالب رابطه دوست-دشمن است.

بگذاریم یلدا نام خود را داشته باشد و پویایی تکاملی خود را. من برای توضیح آن روشنی‌گاه معنایی که امکان می‌دهد یلدا در هاله نام خود بدرخشد، عنوان این مقال را از هایدگر وام گرفتم. واژه آلمانی «یوارونگ» از آن لحاظ که کار نگاهداری و امانت‌داری را با حقیقت پیوند می‌دهد، گستره‌ای بدیع به روی آن فیلسوف می‌گشاید.

او از کار هنری سخن می‌گوید و از اینکه در کار هنری چیزی هست که در یافت‌کننده را به نگاه داشتن آن فرا می‌خواند. آن حقیقتی که در کار به منزله هنر و یا هنر به منزله کار حادث می‌شود نشان از وجود یک نگهبان نده‌دار، «مجال دادن به کار برای آن که کار باشد، همان چیزی است که ما آن را نگاه‌داشت می‌خوانیم» (فیلیسکس امور جادا، کایروس در آثار هایدگر، ترجمه علی رسولی ص ۲۷) به همین سان می‌توان نگاه‌داشت شب یلدا را همچون نوروز و دیگر آیین‌های ملی، به منزله یک کار هنری سترگ، یک هنر ملی به عرصه تصور درآورد. آیین‌ها هر کدام به نوبه خود، اثری هنری است که از طریق نگاه‌داشت آن توسط ملت شکل می‌گیرد و در عین تحول و دگرگونی به نسل‌های بعدی منتقل می‌شود. نگاه‌داشت یلدا در مقام

نادر صدیقی

نقشی ایمنی از قاج هندوانه که در ایام اخیر در فضای مجازی جهانی بسامد بالایی یافته و نمادی از همان نقش که گذر، تظاهرات فلسطین خواهانه ایام اخیر می‌بینیم بر یک پس‌زمینه تاریخی متکی است:

از آن هنگام که اسرائیل در پیامد جنگ شش روزه ۱۹۶۷ پرچم فلسطین را جرم انگاری کرد نقاشی‌های گوناگون از سه رنگ سیاه سبز و سرخ هندوانه به قلمرو نمادهای مقاومت راه یافت. این ممنوعیت اگر چه موقتابه دنبال توافق اسلورف شد اما دولت فلسطین مستعجل بود، اسرائیل به زیر آن توافق زد.

حدیث آیین‌ها و یادمان‌های ملی حدیث آرزومندی است. در پیوندی نمادین که فلسطینی‌ها میان هندوانه و پرچم خود برقرار کرده‌اند پیشینه‌های در ذهن دارم که در واقع رویایی و تمثالی بیش نیست: آیا می‌توان در یک اقدام کمپین گونه در حمایت از غزه، فالی از حافظ و قاجی از هندوانه را هم کنار پرچم کشورمان و پرچم فلسطین کرد و در فضای مجازی به اشتراک نهاد؟ آیا می‌توان جای برای فلسطین در سرزمین نمادهای یلدا کشود در کنار فالی از حافظ و قاجی از هندوانه؟

روای دیگری که بی‌ارتباط با رویای نخست نیست آن است که مسئولین امر در شب یلدا به زندانیان سیاسی، بازداشتی‌های سسال‌های اخیر در حوزه امر سیاسی و مطالباتی و اعتراضی، و تا آنجا که ممکن است به کثیری از زندانیان عادی مرخصی دهند تا طولانی‌ترین شب سال را در خانه و کاشانه خود به سر برند.

یلدا را باید از منظر کنش اجرا اگر ایانه مردم دید و از کنش نامگذاری امرانه پر هیز کرد. سویه اجرا اگر ایانه یلدا همان چیزی است که در هر نسل مطابق سلاقی و فرهنگ آن نسل اجرامی شود و به روی صحنه می‌رود نه آن چیزی که از یک موضع امرانه توسط مجریان امور نامگذاری می‌شود. از این لحاظ یلدا بسوی‌های تئاتری دارد و در آن صحنه و فضایی اجرامی می‌شود که مردم آن جا را تبدیل به مکان تجلی یلدا می‌کنند. سویه گزنده حساسیت بر انگیز مصوبه اخیر شورای انقلاب فرهنگی در باره یلدا آن است که نوعی کنش گری سلیقه‌ای را در برابر کنشگری و اجراگری یلدا می‌مرد علم می‌کند:

مشکل اساسی در تقلیل شب یلدا به روز فرهنگ میهنی یک مشکل موضوعات‌گرا نه است. زیرا در آن تقلیل گزایی، خوشه معنایی یلدا صرفاً به یکی از معانی و یا خواص و کارکردهای اجتماعی خود فرو کاسته می‌شود و در این میان اسم یلدا به محاق می‌رود. شب یلدا یا روز نوروز شدت وجودی خود را در اسم خود می‌یابد نه در وصف تقلیل گریانه یعنی حتی اگر تمام توصیفات خصلمت‌نامی شب یلدا را بتوان معین کرد و به فهرست درآورد باز هم یک

تقلیل گزایی معنایی یلدا و محدودسازی مکان مندی آن به یک حوزه خویشاوندی و خانگی، یلدا اما در سویه آیینی خود همچنان که نام خود دارد، امکان مندی آن نیز گشوده به روی امر جامعه‌شناختی است. یلدا در این سال‌های اخیر چندان امتداد یافته که دیگر تاب‌مستوری در خانه‌داردور انتظار یلدا را بی‌هایی است که او را به زیور آرزوهای نوین نسل‌های جدید بیارند.

بابانوتل آیا امسال هموسامراشکست خواهد داد؟
در جهان غرب در یک سواستوره بابانوتل را می‌بینیم با آن همه هدایای جادویی برای کودکان، و در سویه دیگر، واقعیت هولناک هموسام که درهای پیشرفته‌ترین سلاح‌ها را تا انتها به روی اسرائیل گشوده تا خواب کودکان فلسطین را آشفته کند. اما من فکر می‌کنم مردم آزادخواه در جهان غرب قلمرو نمادهای کریسمس را به روی کودکان فلسطینی خواهند گشود. انشالله در یادداشتی دیگر به آن کریسمس آرای فلسطینی خواهیم پرداخت.

شده بلکه زینت بخشی یک درایی ملی توسط ارزش‌های نوین اجتماعی به این ترتیب آن چه داشته ملی ماست، غنی‌تری می‌شود و یلدا مان یلدا تر. نامی بخواند و به شیوه خود توصیف کند. مثلاً تعبیری از دور دست‌های زمان آهنگی ترکی در ذهن دارم که به نحو ناقص در خاطر مانده: «وز لطف سیاه‌بند شنب یلدا اولایلمز» (شاید آهنگی متخذ از دیوان محمد فضولی). تشبیهی آشنا از حوزه معنایی ادب فارسی که شاعر زلف سیاه را در آرزو از تر شنب یلدا می‌بیند، و یاد از گیسوی یارا چندان امتداد می‌دهد که از شب یلدا بیرون زنده و به سینه صبح شب یلدا برسد. شاعر اما مقام اجرایی نیست و از موضع یک امرانگی فرهنگی نمی‌گوید زینت پس یلدا را باید «زلف سیاه پار» نامید. بر خلاف این رویکرد شاعرانه، نامگذاری مصوبه‌ای یلدا می‌تواند یک تحکم آمیزی مضاعف دید: از یکسو گزینش دلخواه یک صفت از مجموعه صفات باز و بی‌کران یلدا و جایگزینی آن به نام «روز...» و از دیگر سو

است. برعکس نوروزی است که بی‌وقفه در طول تاریخ در موعود خود از سر گرفته می‌شود. یک نوروز آرای مستمر و ناتمام است در انتظار آریه‌های نسل‌ها و عصرها، تابلویی چونان مادران از یک که در مراسم سمنویزی نوروز محله، دیگ بزرگ سمنو یا به قول خودشان «سامالاق» و پارو می‌زنند، آن «سوملک» یا «هی‌ملک» می‌داند به معنای ماندن‌های آسمانی که ملاتک بر سفره خالی خانه فاطمه نازل کرده‌اند تا حسن و حسین گرسنه نمانند. همین نوروز آرای راه به شکلی دیگر در نیایش‌ها و آرزوپردازی‌های شب‌عید می‌بینیم. در آن تجلی روح زیبایی‌شناختی باکویی‌ها و روستاها و شهرهای آنسوی ارس که سبزه هفت سین را یاد علم‌افزایی پرچم علوی توسط افغانستانی‌ها در مزار شریف... یلدا آرای اما چیز دیگری است و بسا یلدا پایدانی امرانه فرهنگی تفاوت بنیادی دارد: نه جراحی یک اسم و یک مناسبت به منظور قابلی‌ریزی آن توسط محتوای کنترل

آگهی مناقصه عمومی

یک مرحله ای شماره ۱

شرکت آب و فاضلاب استان ایلام در نظر دارد انجام پروژه‌های با مشخصات ذیل را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران دارای گواهی صلاحیت صادره از سازمان مدیریت و برنامه ریزی در رشته مورد نیاز شرح جدول زیر و همچنین دارنده گواهینامه صلاحیت ایمنی صادره از اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی واگذار نماید. لذا از پیمانکاران واجد شرایط دعوت بعمل می‌آید جهت دریافت اسناد و مناقصه و ارائه پیشنهاد قیمت به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس setadiran.ir مراجعه نماید جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۷-۰۲۰۱۲۰۳۳۳۳۰۴۳ داخلی ۳۱۳ گروه قراردادهای تماس حاصل فرمایید.

در ضمن مبالغ تقصیر بر اساس آیین نامه تضمین معاملات دولتی می‌باشد.

تذکر: پرداخت هزینه آگهیهای مناقصه به عهده برنده می‌باشد.

شماره	عنوان مناقصه شهرستان محل اجرا	مدت پیمان	رشته کاری	برآورد اولیه (ریال)	مبلغ تضمین (ریال)
۱۴۰۲/۱۵۰	اجرای شبکه فرعی و انشعابات فاضلاب شهر ایوان پیمان شماره (۲)	۸ ماه	آب " پایه ۵ "	۲۵,۶۳۲,۱۶۰,۹۴۸	۱,۲۸۱,۶۰۸,۰۴۷

تذکر: ارائه اصل ضمانت نامه پاکت (الف) علاوه بر بارگذاری در سامانه ستاد بصورت فیزیکی به دبیر خانه حراست واقع در میدان دفاع مقدس، شرکت آب و فاضلاب استان ایلام دفتر حراست الزامی می‌باشد.

مهلت دریافت (دانلود) اسناد از تاریخ: ۱۴۰۲/۰۹/۲۵ لغایت ۱۴۰۲/۰۹/۲۹ ساعت ۱۴ بظ.

مهلت ارائه پیشنهاد قیمت از تاریخ: ۱۴۰۲/۰۹/۲۹ لغایت ۱۴۰۲/۱۰/۱۱ ساعت ۱۴ بظ. زمان برگزاری جلسه بازگشایی پاکت مناقصه تاریخ ۱۴۰۲/۱۰/۱۲ ساعت ۱۴ بظ.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۹/۲۵

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۹/۲۷

شرکت آب و فاضلاب استان ایلام

نوبت دوم